

Brev till Selma
Lagerlöf från
Valborg Olander:
1921 - september
1923 - 67

Olander, Valborg,

HS L 1:1



National Library
of Sweden

Salmon 23 Sept. 1922.

Ålskade!

Det blev så slarvigt sist —
 jag hade så bråttom, och så ville jag
 att du inte skulle vanta på de tyska
 breven. Du skriver väl ett koncept
 till den där postkande Herwig, som du
 sedan undertecknar? Jag har honom
 uppskrivet bara för det, att jag får
 klarade varför det stod S. L. f. g.
 Det var väl någon enkel uppslysning,
 som jag hade givit och då tycket det
 var nödigt skicka brevet till Marbacka
 för underteckning. Det är så länge sen att
 det första brevet inte är infört i ^{min} bok.

Ja, när veckan slut och vi, Gerda
och jag, firar från auktions-gesekulationer.
Änt, vad vi ville ha, gick oss nu
vänsterna: Gerda ville ha Kristofus Taota
men du fick Siri Bohm, jag skulle
haft en lustig lunch-servis av italiensk
kryans, som fru Söderberg hade givit
någon i nyssodrig och köpa, men som
jag gick i kompaniskaps miden tredje
personen om - vi skulle dela den - Men
hast du mig gesehn! Sen gick
oss alla förbi, medan vi voro samlade
en stund för att dröfta Maria H.-ts
60-års-gåva i gåt kvist.

En fjende eller två, har jag nog
skaffat mig. Jag ropade på Ljung-
bergs möbel på hans rum, bestände

av soffan, fåtöj, Stolar, taburetter i
vit och guld, antika och äkta, för din
räkning, emot de Silars. Till slut
förstod jag, att han ämnade gå hur
högst som helst och stannade vid ¹³⁰⁰ 800 kr.
Han förklarade ^{efteråt}, att Bergslaget skulle
ha den till vad pris som helst för att
placera i ett Ljungbergs rum på det
nye museet. Emellertid kom en av
slaktningarna fram till mig efteråt och
tackade mig! Hjert hade du gått
för 500 kr. Jag svarade förstis, att
det inte var av godhet, som jag
ropet, utan för att få möbelen. Jag
tråkade ge dig den, så att du bara
hade behövt bekosta restaureringen.
Hade jag haft kännedom om Silars nyssodrig,
hade jag naturligtvis slutat högt förstis.

Hi. Jundera gar' atige Maria
Hobmagerist en sidan där lornjekt av
guld med guldkedja, vilket hon länge
önskat sig.

Tänk, att de skola i vinter på resa,
dessa två ha: landhördingrus f.d.
rum som matsal, den första salongen, man
brukar komma in i, med röda tidrumöbelen,
den salongen och där innefri dunnas skiv
rum som gemensamt sovrum, och
vägg i vägg därmed, i det lilla gästsalongen,
skall Korngelins bo, när han kommer
resande, och således ha genomgång
genom dessa salonger. Förmodligen är
anledningen hertig, att dessa rum äro
varmast, mest lättdröda, och följ
fatta allsammans så opraktiskt.

I går födde Thyra Sandberg med
 sig två midder som en ung fru, som kom
 direkt från Mittag-Laffar i Tallberg.
 Hon har varit hans gymnast och allt
 i alla. Han har haft en lindrig hjärn-
 blödning, men arbetar oförtrulat ändå.
 Ni dock så svag, att han inte kan gå
 ut ensam, ännu mindre företags-
 resor. Smellstid är denna från Guden
 att följa med honom till Egypten. Dessa
 varande domare och matematiker,
 har Laffar av Salkaun fått i uppdrag
 att utreda ett bevakningsproblem.
 Det gäller ingenting mindre än att vaktas
 med de fruktbara gyptjinn i stället för
 med Niburken, och om källa M-Laffar gå
 med beaktningen om företaget blir
 kontubel och om ggyptjinn — Kan kacka i
 (hansden!)

Sket du med jag håller på att
läsa om nåtarna? Jo, en lång
studie över epiteterna i Gösta Berling.

Du vet nog inte, att du har använt
"priamel" på ett utmärkt sätt.

Jag har aldrig hört namnet förr.

Och så stni det utmärkt hur mycket
parata och hypotax så vist antal
sidor innehåller, och hur många procent
av orden i en mening som äro epitet.

Det är idel berömm - ingen kritik
av utrop och dylikt - allt är utomordentligt.

Och tänk, att just som jag
skriver detta, kommer det första
Korrekturet! Har ännu inte hunnit
se mer än titeln på andra avdelningen:

Den gamla
huskällarens ^{historier} berättelser

så tycker jag det bör sättas. Så fullt
att dela av huskälla - skan på mitten.

Åh skade, så roligt det skall bli,
när det nu kommer i gång! Jag
hoppas du nu arbetar i lugn
på det nya.

Låt mig veta om jag skall
läsa upp för Gurda! Hon har
levat i den Frön, att du håller på
med Estenberg, och har berättat
det för Herlenius, så att han svarar
i en rymd av lyckosamhet. Nu
har jag rättat hennes mestlag,
S. v. S. du sade mig, att det i väras
hade berättat för Gurda vid den bok
skulle handla om, så att jag började
tala med henne om Märbacka-bildens
utrop på boken, och du upptäcktes

missförståndet. Skulle nu Gerda
minnas sakerna på ett annat
sätt än du, så spelar det ju ingen
roll. Jag lätsar emellertid inte
om väntning, förstå jag har hört
om du vill, att Gerda skall komma
till dit på förhand och säga sin
uppsafattning om ett och annat.

Jag tror du, att stavningen Eustas
är störande? Och se för all del på
värmländskan nog, så att jag sedan
fullföljer konsekvent så, som du vill
ha det.

O, min älskade egen vän, jag vet ju
precis hur och var du nu sitter - och
vid jag längtar! Din Kj.